

salb tilkommer der Dødsboet eller Arvingerne Ret til imod fornøden Sikkerhedsstillelse at beholde Gaarden og fortsætte Driften indtil den 1ste April i det paafølgende Aar, fra hvilken Tid først Fæstebeligheden bliver at regne. Vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

6) Forslag af Samme:

At derefter tilføies en ny § 5, saalydende:

Den en fratrædende Fæster eller hans Arvinger ved Bestemmelsen i Forordningen af 8de Juni 1787 § 5 tillagte Ret til at erholde Erstatning hos Eieren (Forbbrotten) for Istandsættelse eller Opførelse af Nytt af saadanne Bygninger paa Gaarden, som ere nødvendige til dens Drift, udvides til ogsaa at gjælde med Hensyn til saadanne Tilbygninger og Forøgelse af det murede og nagelfaste Inventarium, som, selv om de ikke kunne anses for strengt taget „nødvendige“ til Fæstegaardens Drift, dog maa erkjendes for at være hensigtsmæssige, naar de uomtvisteligt have forøget Gaardens almindelige Handelsværdi som Avlsgaard.

Erstatningsretten udvides endvidere til at omfatte ikke blot saadanne større Grundforbedringer af Gaardens Tilliggende, der utvivlsomt have varigen forøget Gaardens Værdi, saasom Opbyrning af Overdrev, Heder, Mose eller Kjør, Rydning af steenlagte Jordstykker, Udtørring af Morabser, Affrivnings- og Overvislingsanlæg, men ogsaa de nyttige og hensigtsmæssige, mindre Grundforbedringer, t. Ex. Mergling, omfattende Udgravninger, Brøndsætning eller desl., hvoraf Fæsteren eller hans Arvinger paa Grund af Bestibelsens Afbrydelse ikke have faaet Leilighed til at høste den fulde Nytte.

Afgangen til den ved nærværende Lov hjemlede Erstatning bliver imidlertid, saavel for Tilbygninger og Inventarforøgelse, som for Grundforbedringer, betinget af, at Fæsteren enten forud har erhvervet Godseierens skriftlige Anerkjendelse af Bygningernes eller det paagjældende Jordstykkets Tilstand forinden Bygningsarbejdet eller Grundforbedringens Foretagelse, eller i Mangel deraf har sørget for ved en lovlig Synsforretning at bevistlig-

gjøre samme, samt at han umiddelbart forinden Arbejdet paabegyndes, derom bevilsligen har gjort Anmeldelse for Eieren.

3) Mangel af mindelig Overenskomst bliver Erstatningens Størrelse at fastsætte af to Boldgiftsmænd, hvoraf hver af Parterne vælger een, med en af vedkommende Amtmand bekliffet Opmand. Ved Erstatningens Bestemmelse bliver ikke blot at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Eiendommen har erholdt ved den foretagne Forbedring, men tillige til den Fordeel, som Brugeren i den længere eller kortere Tid, der er forløbet siden Forbedringens Udførelse, selv har høstet af samme. Dog bortfalder Erstatningsretten ved større Grundforbedringer efter 30, og ved de mindre Grundforbedringer efter 10 Aars Forløb efter Forbedringens Udførelse, og maa Erstatningen i intet Tilfælde overstige Pengesværdien af det af Brugeren anvendte Arbejde og tillagte Materiale efter gangbar Pris paa den Tid, da det paagjældende Foretagende er udført.

Omkostningerne ved Boldgiftsmændenes Foretning bæres lige af begge Parter. Vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

7) Forslag af Samme:

At derefter indskydes en ny § 6, saalydende:

Er der ved Afleveringen bevilsligen nedlagt mere eller kostbarere Saasæd i Fæstegaardens Jorder, send der til og med disse er overleveret Fæsteren, skal Jorffjellen erstattes efter de paa Saatiden gangbare Priser. Vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

8) Forslag af Mindretallet (Karsen og Milling):

at der tilføies en ny § 9, saalydende:

„Ved Fæstebelighed af et Fæstested skal dette for Fremtiden kun kunne bortfæstes eller bortfælges til Arvesætte eller fri Eiendom. Bortfæster Eieren (Forbbrotten) Stedet til en Fremmed, da tilfalder den sidste Fæsters Børn eller Livsarvinger de $\frac{2}{3}$ af Landgilden — indbefattet alle aarlige Afgifter til Eieren — i et Tidsrum af de første 20 Aar.